

[Johs. E. Larsen.]

punkter. Under denne udvalgsbehandling er lovforslaget på visse punkter blevet ændret en del. Jeg finder intet at indvende mod de foretagne ændringer, som dels udbygger, dels tydeliggør loven. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Foged: Dette lovforslag, som kommer fra landstinget, er som allerede nævnt en samling af tidligere lovbestemmelser, og jeg kan på mit partis vegne stort set tiltræde det. Der er dog visse ting, som vi kunne ønske drøftet i et udvalg, og jeg vil derfor tillade mig at foreslå, at der bliver nedsat et sådant hurtigt arbejdende udvalg.

I kapitel I om bekæmpelse af muldvarpe er det i § 2, stk. 1, bestemt, at udryddelsen skal ske ved dertil af politimesteren autoriserede giftudlæggere. Det kunne måske forbavse, at det kun er for så lille et område, en sådan autorisation skal gælde. Når man tænker på den skade, som kan voldes af andre dyr, som vitterligt er skadelige og skønnes næsten aldrig at gøre gavn, og på, hvorledes de bekæmpes, kunne der måske være grund til at lade en sådan autorisation ikke alene gælde en politimesters område, men gælde for hele landet. Jeg kan i denne forbindelse henvise til, at med hensyn til udryddelsen af rotter og mus findes der en lovgivning, hvorefter firmaer, der er aktive på dette område, kan sende deres folk ud over hele landet og medvirke i udryddelseskampagnerne, og det kunne jo hænde, at noget sådant ville være hensigtsmæssigt også for muldvarpenes vedkommende.

De følgende tre kapitler vedrørende råger, skarver og måger er en sammenarbejdning og tydeliggørelse af foreliggende bestemmelser og er i det hele taget en lovgivning, som vi kan tiltræde.

I kapitel V om almindelige bestemmelser er der givet landbrugsministeren en del beføjelser, som vil sætte landbrugsministeren i stand til at tillade udryddelse, når man finder, at vildt volder skade i landbrug eller på bygninger. Jeg finder det fuldstændig i

sin orden, at man ikke skal stå helt hjælpeløse overfor den slags skader, fordi en eller anden lov, eventuelt jagtloven, hindrer, at man griber ind. På den anden side finder jeg, at man til enhver tid må påse, at man ikke går ejendomsretten for nær. Det, jeg i denne forbindelse i særlig grad tænker på, er de tilfælde, hvor der kommer dyr — det kan være sikavildt, det kan være kron- dyr, det kan være kaniner, det kan være forskellige andre dyr — ind fra en ejendom, hvor de mest opholder sig om dagen, over på en anden ejendom, hvor de opholder sig om natten. En bekæmpelse i sådanne tilfælde er særlig vanskelig, fordi disse dyr ikke må jages om natten. Jeg finder derfor, der bør være en mulighed for, hvor en ejendom f. eks. er nabo til et stort jordtilliggende, der har stor dyrestand, at skabe rimelige dyrkningsvilkår også på denne ejendom.

Jeg kender eksempler på, at op til 18—20 kron dyr nat efter nat indfinder sig i en rugmark eller i en kartoffelmark og derved ødelægger ret store værdier, uden at vedkommende ejer har nogen som helst ret til at kræve erstatning og kun kan få tilladelse efter jagtloven til at bekæmpe dyrene 1½ time før solopgang og 1½ time efter solnedgang efter forud indhentet tilladelse. Dersom dyrene overhovedet ikke befinder sig på den pågældendes mark i disse tidsrum, kan der naturligvis ikke ske nogen bekæmpelse af dem, og jeg håber, at netop denne lov kan give landbrugsministeren mulighed for ved fornuftige dispensationer at gennemføre en bekæmpelse, sådan at såvel jægere som ejere kan leve i gensidig forståelse.

Clausen (Olufskjær): Jeg kan henholde mig til, hvad mit partis ordfører i det andet høje ting har fremført.

Det er mig bekendt, at der i visse kredse af jagtfolk og fredningsfolk er stor utilfredshed, og derfor skal jeg ikke modsætte mig en udvalgsbehandling, hvorunder man kan prøve at nå frem til at imødekomme de pågældendes ønsker.

Jeg kan iøvrigt anbefale lovforslaget til velvillig behandling.